

Елин Пелин
Сивчо и Жълтуша

Сдружили се вълк и лисица. Вълкът се викал Сивчо, лисицата – Жълтуша.

Тръгнали Сивчо и Жълтуша от дол в дол, от гора в гора – лов да ловят, сладко да се гостят.

Видели кокошка.

– Сивчо, Сивчо – завикала лисицата, – ето кокошка.

– Кокошка ли! По-голямо гледай, Жълтушо, по-голямо гледай, че ще те изтърбуша.

Вървят пак Сивчо и Жълтуша от дол в дол, от гора в гора, лов да ловят, сладко да се гостят.

Видели кон.

– Сивчо, Сивчо, гледай кон! – викнала Жълтуша.

– Ето на, за нас е кон – по прилика и по закон – казал Сивчо и попитал другарката си:

– Виж, кървави ли ми са очите?

– Кървави са, куме Сивчо.

– Е, ще си хапнем месце, кумичко Жълтушко.

Хвърлил се Сивчо, хванал коня – изяли го.

– Е, то било лесно – казала Жълтуша. – Защо пък вълк да ми заповядва. Аз ще си намеря лисица и о нея ще ходя, та аз да заповядвам.

Оставила Жълтуша Сивчо, намерила си другарка, жълта като нея, кръстила я Опашана и тръгнали от дол в дол, от гора в гора – лов да ловят, сладко да си хапнат.

Видели кокошка.

– Жълтушо, Жълтушо! – завикала Опашана. – Гледай кокошка!

– Кокошка ли!... По-голямо, по-голямо нещо гледай, Опашано-кокошано!

Тръгнали пак Жълтуша и Опашана от дол в дол, от гора в гора – лов да ловят, сладко да се гостят.

Видели кон.

– Жълтушо, Жълтушо, гледай кон!

– Виж за нас кон – по прилика и по закон – казала Жълтуша и попитала:

– Погледни кървави ли ми са очите, Опашано?

– Кървави са, кървави, Жълтушо.

– Е, тогава ще си хапнем месце, Опашано.

Хвърлила се Жълтуша и хванала коня за опашката. Той си вдигнал крака, ритнал я силно по муцуната и избягал.

Приближила Опашана, погледнала Жълтуша и рекла:

– Я гледай, я гледай! Одеве бяха ти кървави само очите, сега цялото лице ти е кърваво!

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11001>]